

U razgovoru s Maximilianom Neffom, 2. dio

Veliki Majstor AMORC-a – Pripadnici Ruže i Križa – Škola mudrosti

Nastavak intervjua iz časopisa „Lebenskunst“ (LK), izdanje kolovoz 2011.

LK: Gospodine Neff (MN), u prethodnom izdanju govorili ste o Vašoj zadaći kao Veliki Majstor, o univerzalnim učenjima pripadnika Ruže i Križa i o tradicionalnom putu inicijacije Starog i Mističnog Reda Ruže i Križa. Odakle zapravo potječe to znanje o inicijacijskom putu?

Maximilian Neff

MN: Moglo bi se odgovoriti da je to znanje oduvijek bilo prisutno i prebiva u svakom čovjeku. Čovjek ga je samo duboko u sebi zakopao. Upravo u današnjem svijetu on je fasciniran intenzivnim podražajima koji se nude njegovim vanjskim osjetilima i često postaje njihov zatočenik; vezan za materijalni svijet u prostoru i vremenu, koji se, naravno, trebaju majstorirati, a pri tome pomažu učenja. To je u konačnici bezuvjetno, kako bi se svjesno kročilo unutarnjim, višim ili također gornjim putem. Ako se razmišlja o vremenu i prostoru, onda to znanje dolazi, prema predaji, iz Lemurije, preko Atlantisa u Egipat. Odatle se dalje predavalo onima koji teže za mudročću i to na najrazličitijim mjestima i razdobljima, kao npr. grčkim filozofima, prije svih Pitagori, kako nas povijest poučava. Tako su to bile različite škole i zajednice pod najrazličitijim imenima, kao npr. Eseni koji su slijedili nalog očuvati to znanje o višim svjetovima i kozmičkim snagama u najvećoj čistoći, održavati ga živim i predavati dalje u suvremenom obliku.

LK: Onda su pripadnici Ruže i Križa – AMORC, dio lanca kojeg ta društva sačinjavaju?

MN: Da, AMORC važi kao autentična nasljedna organizacija pripadnika Ruže i Križa iz 16. stoljeća. U europskom svijetu, pripadnici Ruže i Križa poznati su pod tim imenom već 400 godina. Veliki duhovi stajali su s njima u vezi, kao Leonardo da Vinci ili René Descartes, ali također Francis Bacon, Emanuel Swedenborg, filozof Leibnitz, Jakob Böhme, veliki mističar 16. stoljeća, kao i Paracelzus, a također Mozart i Goethe, da nabrojam samo neke. Iz tog misaonog dobra oblikovala su se također društva s vlastitim idejama i učenjima.

LK: Također i danas postoje druge organizacije koje u svojem imenu nose riječi Ruža i Križ. Kako je došlo do toga?

MN: Kako je već spomenuto, za vrijeme mnogih stoljeća, kada su pripadnici Ruže i Križa postali poznati, razvili su se putovi koje su širili pojedini ljudi. U pravilu su oni sami jednom kročili putem Ruže i Križa i osjećali su se pozvani da svoje vlastito mišljenje i znanje stave pod ime Ruža i Križ. To susrećemo npr. kod doktora Rudolfa Steinera ili Maxa Heindela i drugih, iz čijeg su se znanja oblikovale razne grupacije.

LK: Što mislite o drugim društvima, kao slobodnim zidarima i templarima?

MN: Veselimo se da postoje mnoga društva koja mogu ukazati čovjeku na put ka višem mišljenju i postupanju, te etičkim vrednotama života. Ako ta mnoga društva koja postoje imaju to za osnovu, onda je to sigurno za pozdraviti. Doduše, mora se često osloboditi od bizarnih predodžbi o takvim društvima koja su se razvila iz poluznanja, ali također i iz zle namjere. Trebalo bi se biti oprezan s onim što se često u romanima i knjigama beletristike o tome doznaje, što većinom nastaje iz predodžbi i pera jednog čovjeka i biva stavljano u dramatični i financijski koristoljubivi okvir. Pri tome se sasvim jasno treba razlikovati između znanja i fantazije. Stvarno ozbiljno znanje ne nudi se na tržnici, više je nenametljivo i uopće nije uvjereno u vlastitu nepogrešivost. U smislu Ruže i Križa svako društvo, koje pomaže u dostizanju više čovječnosti, važno je. Osim toga smatramo vrlo važnim da se respektiraju zakoni države.

U smislu naših učenja također tome pripada predodžba o Bogu, bez koje se – prema našoj predodžbi – ne može odviti neki viši razvoj. To je oduvijek bila osnova ozbiljnog humanog mišljenja. Čovjek može samo onda postati cjelovito biće kada prihvaća da postoji nešto više, plemenitije i uzvišenije i koje u konačnici i u njemu prebiva, te da se za time treba težiti.

LK: Vi ste govorili o Bogu. Što mislite o religiji i crkvi?

MN: Religije su uvijek imale veliki utjecaj. Riječ religija preuzeta je iz latinskog „religio“ i znači otprilike „povratak ka božanskom“. Stoga AMORC ima visoki stav prema religijama. Ne igra pri tome nikakvu ulogu kojoj se religiji pripada. Važno je da se visoke vrednote svoje religije, čemu pripada prije svega i slika Boga, raspoznaje, teži i pobrine se oko toga da se održi živim i da se ne ukrute. U konačnici svaka tolerantna religija raspoznaje donositelje svjetla iz čije mudrosti i učenja se oblikovala neka religija. Bio to Budha, Krist, Krišna, Muhamed ili Mojsije (prema abecednom redu); svi su oni bili Avatari, visoki inicirani, koji su čovjeku u određenoj kulturi prenijeli Veće Svjetlo. Pripadnici Ruže i Križa ih također visoko vrednuju i poštuju, te također se kreću njihovim tragovima i povezani su s njima. AMORC sam po sebi nije religija. Možda bi se moglo reći da se AMORC bavi s velikim dobrom iz kojeg su nastale religije. Studenti učenja pripadnika Ruže i Križa većinom sami pripadaju najrazličitijim religijama ili nijednoj. To ostaje slobodna odluka svakog čovjeka. Učenja Ruže i Križa mogu pomoći, ako se pripada nekoj religiji, da se ta vlastita religija dublje i sveobuhvatnije razumije.

LK: Gospodine Neff, srdačno Vam zahvaljujem za Vaš intervju. Htjeli bi rado još konkretnije prikazati našim čitateljima nešto iz učenja pripadnika Ruže i Križa. Što bi nam od toga mogli navesti?

MN: S velikim zanimanjem čitao sam prethodno izdanje časopisa „Lebenskunst“ i veselio sam se mnogim cjelovitim pokušajima u današnje vrijeme, od kojih svaki na svoj način pomaže čovjeku da bude onaj koji on zapravo jest i ponovno mu vrati njegove izvorne snage i sposobnosti da postane zdrav kroz iscjeljujući proces. Tako mogu sebi predstaviti poseban članak s temom „Harmoniziranje zdravlja s mističnog gledišta“.

Iz časopisa: LEBENSKUNST ©